

17 Μαΐου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 857/87)

-
- Συνταγματικό Δίκαιο — Δημόσια Υπηρεσία — Σύνταγμα, Άρθρο 122 — Συμμετοχή διευθυντή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου στο συλλογικό όργανο για προαγωγές υπαλλήλων του εν λόγω προσώπου — Κατά πόσον αντίθετη με το Άρθρο 122 του Συντάγματος — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.* 5
- Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Παράλειψη καταγραφής εντυπώσεων, παρά το ότι οι εντυπώσεις λήφθηκαν υπόψη — Στερεί πράξη της αιτιολογίας της — Λόγος ακυρώσεως.* 10
- Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού — Προαγωγές — Προϊστάμενος τμήματος — Συστάσεις — Ανάγκη ειδικής αιτιολογίας γιατί δεν εισακούσθηκαν.* 15
- Οι νομικές αργές, που ανέλυσε το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.
- Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται, χωρίς διαταγή για έξοδα.* 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κ.Ο.Τ. ν. Χατζηδημητρίου (1987) 3 Α.Α.Δ. 780,

5 *Κ.Ο.Τ. ν. Πιτσιλλίδη (1988) 3 Α.Α.Δ. 2154,*

Χριστοδουλίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1637,

Μαρκίδης ν. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 750,

10 *Χατζηπαντώνη ν. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 1110,*

Θεοφιλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 513.

15 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Κυπριακού
Οργανισμού Τουρισμού με την οποία προήγαγε το ενδιαφερό-
μενο πρόσωπο στη θέση Ανώτερου Επιθεωρητή αντί του αιτη-
20 τή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Δικηγόροπουλος, για τον Καθ' ου η αίτηση.

25 *Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.*

30 *Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.:* Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτη-
τής με την προσφυγή αυτή ζητά από το Δικαστήριο την ακό-
λουθη θεραπεία:

35 “Α. Διακήρυξη του Δικαστηρίου πως η απόφαση και/ή
πράξη του καθ' ου η αίτηση με την οποία προήγαγε τον
Χριστόδουλο Μούσκο στην θέση Ανώτερου Επιθεωρητή
του Κ.Ο.Τ. είναι άκυρη, και στερημένη οποιουδήποτε
εννόμου αποτελέσματος και πως ότι παραλείφθηκε θα
πρέπει να διενεργηθεί.

40 Β. Διακήρυξη του Δικαστηρίου πως η άρνηση και/ή παρά-
λειψη του καθ' ου η αίτηση να προάξει τον αιτητή στη
θέση του Ανώτερου επιθεωρητή είναι άκυρη και στερη-
μένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος και πως ότι

παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.”

Ο αιτητής στις 23 Μαρτίου 1987, διορίστηκε στον καθ' ου η αίτηση Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού στη θέση Έκτακτου Επιθεωρητή και από την 1η Απριλίου 1981, στη μόνιμη θέση του Επιθεωρητή, τοποθετήθηκε δε στο Τμήμα Παροχής Τουριστικών Υπηρεσιών στην Κεντρική Υπηρεσία του Οργανισμού στη Λευκωσία, όπου υπηρετεί μέχρι σήμερα. 5

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι κατά τη διενέργεια των επίδικων προαγωγών, ο Γενικός Διευθυντής παρέλειψε να αναφέρει ή να θέσει ενώπιον της Επιτροπής Επιλογής τα καθήκοντα και τη βασική επιδίωξη της θέσης, όπως αναφέρεται στον προϋπολογισμό του 1987 για τον Οργανισμό (Παράρτημα “Ζ”) ότι δηλαδή “θα αναλάβει ευθύνη για το συντονισμό όλων των επαρχιών σε ότι αφορά τη δίωξη των παρανομούντων ιδιοκτητών/διευθυντών τουριστικών κέντρων και ξενοδοχειακών μονάδων για την είσπραξη του 3% και γενικότερα για τη μη συμμόρφωσή τους με τις πρόνοιες των σχετικών Νομοθεσιών ...”, όπως επίσης και το γεγονός ότι τα καθήκοντα που ο αιτητής εκτελούσε, και για τα οποία αξιολογείτο σαν εξαιρετος ήταν ακριβώς αυτά που αναφέρει το Παράρτημα “Ζ”, και τα οποία μάλιστα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής είχε αναθέσει ή κατανέμει σε αυτόν με σχετική ετήσια ειδοποίησή του, με αποτέλεσμα να παραπλανηθεί η Επιτροπή όσον αφορά την καταλληλότητα του αιτητή. 10
15
20
25

Περαιτέρω, αντίθετα με το δικαιολογητικό για την ύπαρξη ή δημιουργία της θέσης (Παράρτημα “Ζ”), το ενδιαφερόμενο μέρος τοποθετήθηκε στη Λάρνακα ως υπεύθυνος Λάρνακας-Αμμοχώστου αντί στην Κεντρική Υπηρεσία για συντονισμό ολόκληρης της Κύπρου. 30

Ειδικότερα είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η συμμετοχή του Γενικού Διευθυντή στην Επιτροπή Επιλογής αντιβαίνει προς το Σύνταγμα, γιατί εφόσον βάσει του Άρθρου 122 του Συντάγματος, οι υπάλληλοι των ημικρατικών οργανισμών είναι δημόσιοι υπάλληλοι, άρα ο Γενικός Διευθυντής, που είναι ο ίδιος πρόσωπο στην υπαλληλική ιεραρχία, δεν μπορούσε να συμμετέχει σε διαδικασία επιλογής άλλων υφισταμένων του. 35

Κατά κανόνα το δικαστήριο δεν επιλαμβάνεται θεμάτων αντισυνταγματικότητας νόμου, εκτός και αν αυτό είναι απόλυτα απαραίτητο για τη συγκεκριμένη υπόθεση ενώπιόν του. Στην προκει- 40

μένη περίπτωση όμως το θέμα έχει ήδη αποφασιστεί από το Δικαστήριο με την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Κ.Ο.Τ. ν. Χατζηδημητρίου** (1987) 3 Α.Α.Δ. 780, όπου θεωρήθηκε ότι είναι συνταγματικές οι πρόνοιες του Περί Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού Νόμου του 1969, (Νόμος Αρ. 54 του 1969), και συγκεκριμένα του άρθρου 5(2), δυνάμει του οποίου δίνεται στο Διοικητικό Συμβούλιο η εξουσία να διορίζει τους υπαλλήλους του Οργανισμού, όπως επίσης και οι πρόνοιες του άρθρου 5(6), δυνάμει του οποίου το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να μεταβιβάζει αρμοδιότητές του στο Γενικό Διευθυντή ή σε υπεπιτροπές από μέλη αυτού, στις οποίες δύναται να συμμετέχει και ο Γενικός Διευθυντής. Κατ' επέκταση η συμμετοχή του Γενικού Διευθυντή εφόσον είναι επιτρεπτή δυνάμει του Νόμου (βλέπε απόφαση ημερομηνίας 18 Νοεμβρίου 1988, της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Κ.Ο.Τ. ν. Πιτσιλλίδη** (1988) 3 Α.Α.Δ. 2154) δεν μπορεί να θίγει οποιαδήποτε πρόνοια του Συντάγματος.

Είναι περαιτέρω ο ισχυρισμός του αιτητή ότι παρόλο που έγιναν συνεντεύξεις και οι οποίες λήφθηκαν υπόψη, στα πρακτικά της επιτροπής δεν υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά στις συνεντεύξεις ή/και στα αποτελέσματά τους, ή/και στην επίδοση των υποψηφίων σε αυτές ή/και στο βαθμό επίδρασης που είχε η απόδοση των υποψηφίων στην τελική επιλογή, αντίθετα προς την υποχρέωση κάθε συλλογικού οργάνου να τηρεί επαρκή πρακτικά για να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος.

Τέλος είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι λανθασμένα υπερίσχυσε η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους εφόσον ο αιτητής ήταν καταφανώς καλύτερός του, τόσο σε αξία όσο και σε προσόντα, είχε δε συσταθεί για προαγωγή αντίθετα προς το ενδιαφερόμενο μέρος που δεν είχε τέτοια σύσταση.

Κατόπιν διεξοδικής αναφοράς στα ενώπιόν μου πρακτικά της επίδικης απόφασης βρίσκω ότι η απλή αναφορά που γίνεται σε συνεντεύξεις χωρίς να έχουν καταγραφεί οι εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν στα μέλη της Επιτροπής σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων σε αυτές, και οι οποίες όπως αναφέρεται λήφθηκαν υπόψη κατά την τελική επιλογή, στερεί την επίδικη απόφαση από ένα απαραίτητο μέρος της αιτιολογίας της και καθιστά έτσι αδύνατο το δικαστικό έλεγχο της απόφασης αυτής. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση

Χριστοδουλίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1637.

Βεβαίως η υποχρέωση αυτή κάθε συλλογικού οργάνου για τήρηση πρακτικών δεν καθιστά απαραίτητη την καταγραφή με κάθε λεπτομέρεια των ερωτήσεων ή/και των απαντήσεων των υποψηφίων, είναι όμως αρκετό αν γίνεται πλήρης αναφορά στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων στην επίδοση και απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές, όπως επίσης και αν φαίνεται από τα πρακτικά ο βαθμός επηρεασμού από τα αποτελέσματά τους κατά την τελική επιλογή - Βλέπε *Μαρκίδης ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 750, *Χατζηαντώνη ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1110, *Θεοφιλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 513).

Τέλος θεωρώ ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας για το λόγο επίσης ότι η Επιτροπή παρέλειψε να δώσει την ειδική αιτιολογία, που ήταν απαραίτητη γιατί ενήργησε αντίθετα προς τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο μέρος που δεν είχε σύσταση αντί του αιτητή που είχε τέτοια σύσταση, λαμβανομένου υπόψη ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν μεν αρχαιότερο του αιτητή κατά περίπου δυόμισυ χρόνια, αλλά από πλευράς αξίας, ο αιτητής είχε βαθμολογηθεί ως "Εξαιρετος" στα τελευταία τρία χρόνια, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ως "Λίαν Καλός" και πληρούσαν και οι δύο τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Όσον αφορά όμως το θέμα της συγκρίσεως των υποψηφίων δεν θα ήθελα να εκφράσω καμιά άποψη, εφόσον η υπόθεση πρέπει να επανεξεταστεί μια και ακυρώνεται η επίδικη απόφαση για έλλειψη αιτιολογίας.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται για έλλειψη αιτιολογίας. Δεν κάμνω οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.